

[Gustav Pedersen.]

Regeringen har set sig nødsaget til at gennemføre, vil gøre det sandsynligt, at der endnu i lang Tid vil være relativt store Beløb af ledige Penge staaende i Banker og Sparekasser. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de fleste baade Bank- og Sparekassedirektører, ikke mindst under Hensyn til Erfaringerne fra den forrige Verdenskrig, alligevel vil disponere forsigtigt. Paa den anden Side vil jeg mene, det er uforsvarligt helt og fuldt at forlade sig paa de enkelte Menneskers Dømmekraft i Forhold af denne Karakter. Vi maa nemlig se i Øjnene, at Risikoen bliver større, jo længere Tid der gaar, inden Pengene, hvis jeg maa bruge det Udtryk, kan komme paa normalt Arbejde og til den Forrentning, der næsten altid er Forventning om, naar man har en mindre eller større Kapital. Derfor maa vi ogsaa se i Øjnene, at Presset for at faa Rente af Pengene vil stige, jo længere Tid der gaar, hvori Pengene ikke kan afkaste Rente. Derfor kan der ogsaa være Risiko for, at vi særlig i den sidste Ende af den Periode, i hvilken der er mange ledige Penge, kan komme ud for Vanskeligheder ved at holde Pengene.

Jeg er ikke blind for — og det fremgaar i øvrigt ogsaa af de Bemærkninger, der er gjort af Nationalbanken —, at der kan være visse Tilfælde, hvor det er berettiget at dispensere fra de relativt stramme Bestemmelser, men der er ogsaa Adgang til at dispensere, og jeg kan daarligt tænke mig, at Nationalbanken vil undlade at dispensere, hvor der er Tale om en forsvarlig Investering, hvor der er Tale om Anvendelse af Midler i produktivt Øjemed eller til Fremskaffelse af Varer af den Karakter, der er særlig Brug for. Jeg nærer derfor ingen Betænkkelighed ved at fortsætte Bindingen efter de hidtil gældende Love. Der kunde i den Anledning være Grund til at bemærke, at vi en Gang har slækket paa Bindingen. Da vi fastlagde de Sæts, der i Øjeblikket er gældende, forhandlede vi os i Virkeligheden frem til et Kompromis, og derfor tror jeg, det vil være naturligt, at man fortsætter med de Procenter, der dengang blev vedtaget, og i øvrigt ser Tiden an og undersøger, om de Midler, der i Dag staar i Banker og Sparekasser, kan finde en forsvarlig Anvendelse i Produktion og Omsætning og dermed gøre Loven overflødig.

De Betænkkeligheder, jeg paa mit Partis Vegne her har givet Udtryk for, deles, saa vidt jeg kan forstaa, ogsaa af Nationalbanken, og det understreger i Virkeligheden, at der i dette Spørgsmaal er et Problem,

som trænger til nøjere Undersøgelse. Jeg maa derfor i første Omgang tage Forbehold over for en Nedsikring af Bindingen og vil, ikke mindst da der kan blive Tale om Oplysninger, som vanskeligt kan gives i et offentligt Møde, finde det naturligt, at Sagen behandles i et Udvalg, hvor vi kan faa alle de Oplysninger, det er muligt at give om den divergerende Opfattelse mellem Nationalbanken og den højtærede Handelsminister. Jeg kan altsaa ikke give Tilsagn om Støtte til Gennemførelse af en mindre Binding, men ønsker Sagen henvist til et Udvalg, hvor jeg vil gaa ud fra, at vi kan føre Forhandlingen videre.

Himmelstrup: Der er ingen Tvivl om, at der er divergerende Opfattelser af de to Lovforslag, vi behandler. Som den ærede socialdemokratiske Ordfører (Gustav Pedersen) nævnte, er der kommet Betænkkeligheder til Orde fra Nationalbankens Side under Forberedelsen af de to Lovforslag, der her er Tale om. Saaledes som det fremgaar af de Bemærkninger, hvormed den højtærede Handelsminister har ledsaget Lovforslaget, staar paa den ene Side Nationalbanken, der har ønsket Loven forlænget uændret ud fra den Opfattelse, at de Lempelser, som vil være nødvendige i den nuværende Situation i de hidtil ret skrappe Bindingsbestemmelser, for Bankernes Vedkommende kunde opnaas gennem Dispensation i Henhold til Lovens § 3. Paa den anden Side staar Pengeinstitutterne, som har ment, at man, i hvert Tilfælde for Bankernes Vedkommende, helt kunde komme bort fra de hidtil gældende Bestemmelser paa dette Omraade, medens der for Sparekassernes Vedkommende er givet Udtryk for den Opfattelse, at man nu kunde nedsætte Bindingsprocenten meget betydeligt, ned til de 25 pCt., som den højtærede Handelsminister ogsaa har foreslaet. Det kan ikke nægtes, at det for Pengeinstitutterne har været overmaade byrdefulde Bestemmelser, der hidtil har været gældende. Naar Pengeinstitutterne har bundet godt og vel 2 Milliarder Kr. til 1/4 pCt. Rente, medens mange af dem — det gælder i hvert Tilfælde for Sparekassernes Vedkommende — har opretholdt ret høje Indlaansrentesæts, ligger det i Sagens Natur, at den økonomiske Byrde, som herigennem er lagt paa Pengeinstitutterne, har været meget betydelig.

De Bemærkninger, som den ærede socialdemokratiske Ordfører fremsatte med Hensyn til at opretholde de hidtil gældende Bestemmelser, synes jeg skulde suppleres med Oplysning om, at der faktisk er sket en